

תת"ע 5804/09 - מדינת ישראל נגד אברהם קנדה

בית משפט השלום לטעבורה בבאר שבע

תת"ע 5804-09-18 מדינת ישראל נ' אברהם קנדה
בפני כבוד הסגן נשאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
אביraham קנדה
הנאשמים

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה בניגוד לתקנה 22(א) בתקנות הטעבורה.
בהתאם לעובדות כתב האישום חזה הנאשם צומת כאשר בכיוון נסיעתו דלק אור אדום ברמזור.

נקודות המחלוקת בין הצדדים בפרשה זו צרה מאד:
בעוד הנאשם טוען כי חזה את הצומת כאשר אור צהוב דולק בכיוון נסיעתו, טענה המדינה כי אוור אדום דולק בכיוון נסיעתו עת חזה את הצומת.

מטעם המדינה העידו שלושה עדים:
עת 1, רס"ר איתן שמחון שימש רק כרשות הדוח עצמו (ת/1) ולא היה עד לביצוע העבירהلقארה. עד זה תיעד את תגובתו הראשונית של הנאשם:

"**היה צהוב. נכנסתי מיהרתי לגן של הילדים**"

עת 2 - מותנדב המשטרה יוסי פולד ערך מזיכר שהוגש וסומן כת/2.
בהתאם לעדותו התרחש האירוע בשדרות רגר באר-שבע בסמוך לאוניברסיטה.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

מבין שני מסלולים המוביל לנסייה ישר, עמדה הנידית בה נכח בנתיב השמאלי מבין השניים לנסייה ישר.

בהתאם לעדותו "ע策נו ב策מת בغل רמזור אדום. היהת עצירה מוחלטת, כמה שניות לאחר מכן רכב חוף בצד ימין שלנו ו策ה את策מת ברמזור אדום. איך שהוא策ה הרמתי את העיניים לرمזור והרמזור היה אדום." (עמוד 3 שורות 14-16).

בתשובה לשאלת הנאשם בחקירותו הנגידית המבקשת הבירה להרמת העיניים בזמן חציית策מת, הסביר העד כי האירוע מתתרחש בעוד הנידית עומדת באור אדום והנאשם חולף מימינה לתוך策מת אגב חציה שלו באור אדום.

עת 3 - מתנדב המשטרה בדוסה משה ערך את המזכיר ת/3 אשר הוגש כראיה מטעמו.

גם עד זה מתאר את נידית המשטרה כאשר היא עומדת באור אדום וממתינה לירוק.

העד מתאר את רכב הנאשם מגע בנתיב שהוגדר "פנוי לחלווטין" בנסייה רציפה לתוך策מת כאשר הוא策ה אותה בחסות אור אדום שדליך ברמזור.

הנאשם בחר בתחילת חקוקו כלל עד זה חקירה נגדית, ולאחר שבית המשפט הסביר לו את משמעות אי החקירה של העד, בחר לשאול שתי שאלות קצרות שלא ערערו את גרסת העד בכל דרכו.

עדויות שני המתנדבים בפני היו אמינות לחלווטין ומוגבות במקרים מסוימים המתעדים את האירוע כולם.

לא מצאתי בגרסאות אלה כל סתיות או כל סימן לאי אמירת אמת.

הנאשם בחר להיעיד במהלך פרשת ההגנה.

בעדותו חזר על גרסתו לפיה היה אור ירוק ברמזור וכאשר זה התחלף לצהוב, בחר להיכנס策מת אגב ביצוע עבירה של כניסה策מת בחסות אור צהוב.

בתשובה לשאלות התובע אישר כי אין לו כל היכרות קודמת עם השוטרים, כי אין הוא זוכר את מהירותו נסיעתו באירוע, ולטענותו הרמזור "היה מהבהב" כאשר הגיע למרחק של כ-10 מטרים מה策מת.

לשאלה של התובע מודיע בחר שלא לעצור כאשר הרמזור הבhab, השיב:

"כשאני רואה רמזור מהבהב אני לא עוצר. אני יכול לגרום למישהו מאחורי להיכנס בי. אני עם ילדים באותו"

בתשובה לשאלה - "ולעבור באור כתום זה לא מסכן את הילדים ברכב?"

השיב הנאשם - "אני חושב שנעשה כאן עבירה ואני אכן נסעתי באור כתום אני לא מכחיש את הנסייה זו"

הנאשם ביקש להuid את אשתו בפרשה זו.

معدות אשת הנאשם עולה כי הוא הסיע אותה ואת שני ילדיהם באותו הבקר.

הדרך לטענת העדה הייתה עמוסה בתנועה.

העדה מאשר בעדותה:

"**התקרבנו למרכז המורדים וזו ראיינו את השוטרים משמאל לנו וזו המשיכו לנסוע היה אוור כתוב שבعلي כן המשיך את הפניה ואז שמעתי תעוצר מצד תעוצר מצד, אז אמרתי לו זה בגל שנסעת באור כתום אז הוא אמר נראה שכך.**"

בחקירותה הנגידית ביקש התובע הבירה לטענה שהמדובר במקרה מלפני 4 חודשים (כך העידה העדה). העדה אישרה נתון זה ולאחר שnochacha כי מדובר באירוע בין יותר משנה, תיקנה את עדותה.

העדה התקשתה להסביר כיצד ידעה מה עומס התנועה שמאחורי רכבם והסביר כי היא מסתכלת לצדדים שכן יש חלונות בצדדים.

ביחס לנידת המשטרה, טענה העדה כי זו נסעה והייתה בתנועה.

ביחס לעדות הנאשם ואשתו לא נמצאה סטייה מהותית בבדיקה העדות עצמה מול מקבילתה, אך גם הנאשם וגם אשתו מעידים כי הכניסה לצומת הייתה כאשר אור צהוב דלק ברמזור שכיוון נסיעתם, כאשר איש מהם לא ביסס מצב בו רכב אחר נסע מאחוריו רכבם בסמיכות כזו שלו היה הנאשם עוזר הייתה עלולה להתרכש תאונה.

אשת הנאשם לא נתנה הסבר מניין את הדעת ליכולת להuid לטענה מאחוריו רכבם ואילו הנאשם טען באופן כללי כי "כשאני רואה רמזור מהbehav אני לא עוצר".

לא הנאשם ולא אשת הנאשם הציבו על מצב תנועה ספציפי במקרה זה אשר חייב את המשך הנסיעה באור כתום לשיטתם.

דין והכרעה -

תמרור 705 (רמזור הדולק באור צהוב) קובע - "עוצר כאמור בתמרור 701 (אור אדום - העלה של א.א) אם אין יכול לעוזר לפני הצומת בבטחה או שנכנסת אליו, השלים את מעבר הצומת ופנוה מיד כאמור ב-703 או 704"

בהתאם לחוק אסור להיכנס לצומת בין אם האור ברמזור אדום ובין אם צהוב בדיק באותה המידה.

SIG אחד קיים למצב של אור צהוב והוא סיטואציה בה כבר הייתה כניסה לצומת ואז מתחלף האור לצהוב (כניסה בירוק או ירוק מהbehav) אז נדרש הנגג להמשיך בנסיעה ולפנות הצומת מהר ככל הנitin, או לחיליפן מצב בו "אין יכול לעוזר לפני הצומת" וכן הנטל הוא על הנאשם להראות כי לא יכול היה לעוזר ולכן נאלץ להמשיך בנסיעה למרות הצהוב

בפרשה זו כניסה של הנאשם באור אדום אסורה על פי החוק, ולצורך כניסה "חוקית" באור צהוב, היה עליו להראות כי לא היה אפשרתו לעצור טרם הכניסה לצומת.

עת 2 ו 3 העידו כי הנידית שלהם לא הייתה בתנועה ועמדת באור אדום.

אשת הנאשם העידה כי הנידית הייתה בתנועה משמאלי לרכבם ולא נחקרה בנושא זה מעבר לאמירה זו שלא על ידי התביעה.

ה הנאשם לא נשאל בחקירהו הנגדית על מצב הנידית המשטרתי ולמעשה נושא זה נותר במצב של עדות השוטרים המתנדבים מול עדות אשת הנאשם.

בעוד הנאשם ואשתו טענו בטענה לכך לכונסתם לצומת בחסות אור צהוב, טענו שני המתנדבים לכניסה שלהם באור אדום, אך ע.ת 2 טען כי הרימים עיניו לכיוון הרמזור רק כאשר הנאשם נכנס כבר לצומת.

עד זה הסיק כי הכניסה הייתה גם היא באור אדום שכן הנידית עמדה והמתינה לירוק מאותו הרמזור ממש.

אדגש כי ההכרעה העובדתית בעניין זה זניחה בעיני, שכן בשני המקרים המדובר בעבירה על תקנה 22(א) בתקנות התעבורה, ובין אם הכניסה לצומת הייתה באור אדום או באור צהוב בנסיבות שלא הצדקו זאת, המדובר בעבירה בעלת חומרה דומה מאד.

אני מוכן לחתן לניטר ליהנות מהספק הקל שיש בפרשה זו ביחס לעדות ע.ת 2 נוכח המבט לרמזור רק לאחר הכניסה לצומת של הנאשם, גם שעדות המתנדבים הייתה טוביה במקרה זה ולא מצאתי בה כל סטייה מהותית.

סביר כי כניסהnamese לצומת הייתה כמתואר על ידי המדינה, אך בשל צלו של אותו ספק העולה מעדות ע.ת 2 ולאור עמדתם החד משמעותית של הנאשם ואשתו, אני מחייב לקלט את גרסת הנאשם ונקבע כי כניסה בשם צומת הייתה באור צהוב וזאת בנגדו לקבוע בתקנה 22(א) בתקנות התעבורה.

אני מרשים אם כן את הנאשם בביטול עבירה על תקנה 22(א) בתקנות התעבורה וזאת בנסיבות של חציית צומת בחסות אור צהוב.

ה הנאשם קיבל את מלאו הזכות להציגו מפני עבירה זו במהלך משפטו וכן רשיי בית המשפט להרשיעו בעובדה שהוכחה במהלך משפטו על ידי המדינה גם אם לא תוארה בכתב האישום שהוגש.

ניתנה היום, ז' שבט תשע"ט, 13 ינואר 2019, במעמד הצדדים

